

Debreceni Ítéltábla

Pkf.I.20.174/2024/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Takács Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Takács Attila ügyvéd) által képviselt kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. N.-L. A. bírósági titkár által képviselt kérelmezett neve (cím) kérelmezettel szemben vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 21.Pk.21.774/2023/18. számú végzése ellen a kérelmező részéről 19., a kérelmezett részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 14 200 (tizennégyezer-kétszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket az állam visel.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A kérelmező mint felperes 2022. március 17-én 13.P.III.20.6../2022. számon terjesztett elő keresetlevelet a kérelmezetti bíróság neve (a továbbiakban: kérelmezetti bíróság) elsődlegesen szülői felügyeleti jog gyakorlásának megváltoztatása (egyezség megváltoztatása váltott gondoskodásra), másodlagosan kapcsolattartás szabályozásának megváltoztatása iránt. A kérelmezetti bíróság a 2023. november 7-én meghozott végzéseivel megszüntette az eljárást mind a kereset, mind a per során előterjesztett viszontkereset vonatkozásában, azonban az eljárás a kérelmező által előterjesztett fellebbezések miatt folyamatban van. Az elsőfokú eljárás időtartama a keresetlevél előterjesztésétől az eljárást megszüntető határozatokig 600 nap volt.

[2] A kérelmező a kérelmében 240 000 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni a kérelmezettet. Hivatkozása szerint a kérelem tárgyát képező eljárási szakasz (az elsőfokú eljárás) 600 napig tartott, amelynek egésze figyelembe vehető a vagyoni elégtétel megfizetése szempontjából, mivel nem terheli olyan mulasztás, illetőleg nem merült fel az érdekkörében olyan ok, amely miatt csökkenteni kellene ezt az időszakot.

[3] A kérelmezett az elleniratában kérte a kérelem elutasítását. Nem vitatta, hogy az alapeljárás elsőfokú eljárási szakasza 600 nap volt, amelyből azonban 169 nap figyelmen kívül hagyását kérte a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 15. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján, amely esetben a figyelembe vehető 431 nap nem éri el az észszerűnek

minősülő 18 hónapot (550 napot). Hivatkozása szerint a keresetlevél hiányosságai miatt, ennek hiányában pedig az esetlegesen szükségtelen hiánypótlás kapcsán elmulasztott eljárás elhúzódása miatti kifogás hiányában kell figyelmen kívül hagyni a 2022. március 24. és 2022. június 3. napjai között eltelt 71 napot, a keresetváltoztatásának hiányosságai miatt 2022. szeptember 1. és 13. napjai között eltelt 12 napot, valamint a perfelvételi tárgyalás elmulasztása miatt a 2023. július 8. és 14., illetőleg augusztus 21. és november 7. napjai között eltelt 86 napot.

[4] A kérelmező az ellenirat beérkezését követően megváltoztatta a kérelmét, és további 140 napra számított 56 000 Ft-tal felemelve 296 000 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni a kérelmezettet, hivatkozva arra, hogy időközben a kérelmezetti bíróság „felélesztette” a per elsőfokú szakaszát egy el nem bírált fellebbezése miatt, ezért az elsőfokú eljárás még 2024. március 27-én is folyamatban volt.

[5] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 240 000 Ft-ot. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 7200 Ft eljárási illeték az állam terhéen marad.

[6] A végzés indokolásában előrebocsájta, hogy a kérelmező nem terjeszthette ki a kérelemmel érintett időszakot azt követően, hogy az ellenirat a rendelkezésére állt, mert a Pevtv. 15. §-ának (2) bekezdése szerint az ezt követő 3 hónapon belül az eljárást befejező érdemi döntést meg kell hozni. Ha azonban a kérelem folyamatosan változtatható lenne, a felek újra és újra megváltoztathatnák a kérelmet és az elleniratot, amely parttalanná tenné az eljárást. A Pevtv. 11. §-ának (4) bekezdését is idézve hangsúlyozta, hogy a jelen nemperes eljárásban jogerős határozat egyelőre nem áll rendelkezésre, azonban a Pevtv. 15. §-ának (2) bekezdésében rögzített eljárási határidő betarthatatlanná válna és a jogalkotói célt, a kérelmező eljárás elhúzódása miatti érdeksérelmének rövid határidőn belüli reparációját éppen a kérelmező kérelemváltoztatásai hiúsítanák meg. Analógiaként utalt a keresetváltoztatásra és arra, hogy a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.003/2023/2. számú végzésében foglaltak szerint a keresetpontosítás és a kérelem módosítása a kérelmező érdekkörében merül fel. Rögzítette továbbá, hogy a BDT2023.4621. számú döntés értelmében a kérelmező a szükséges mértékben meghatározza a jogvita kereteit, ha teljeskörűen megjelölte a bírósági eljárás törvény alapján számított időtartamát, ezért a jogvita keretei a 2022. március 17. és a 2023. november 7. napjai közötti időszakra rögzültek.

[7] A Pevtv. vonatkozó rendelkezéseit ismertetve megállapította, hogy az elsőfokú eljárás számított időtartama 2022. március 18-tól 2023. november 7-ig 600 nap, azon belül az eljárás észszerű időtartama 550 nap volt, amelyhez képest a kérelmezett védekezését a következők miatt találta megalapozatlannak.

[8] A 2022. március 24. és június 3. napjai között eltelt 71 nap kapcsán hivatkozott, elsődlegesen a Pevtv. 15. §-ának (3), másodlagosan annak (4) bekezdésére alapított védekezés körében részletesen ismertetve a pertörténetet és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) keresetlevél tartalmával, mellékleteivel és a külön nem igazolandó peradatokkal összefüggő szabályait. Ezekkel összefüggésben pedig a kérelmező a keresetlevélben kifejezetten megjelölte és csatolta a megváltoztatni kért, ugyancsak a kérelmezetti bíróságon létrejött egyezséget és az azt jóváhagyó végzést tartalmazó tárgyalási

jegyzőkönyvet. Ezért szükségtelenül hívták fel ezzel összefüggő hiánypótlásra (majd hosszabbították meg az ennek teljesítésére adott határidőt), így pedig az ekkor eltelt 71 nap nem tekinthető a kérelmező érdekkörében felmerült elhárítható ok miatt szükségtelenül eltelt időszaknak. Ezt követően ismertette a Pp. kifogás benyújtását szabályozó 157. §-a (1) bekezdésének a), b) és c) pontjait, amelyek egyike sem állapítható meg a jelen esetben, mivel olyan tartalmú kifogás előterjesztésére nem adnak lehetőséget, hogy a bíróság mellőzőn egy téves felhívást.

[9] A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján levonni kért, a 2022. szeptember 1. és 13. napjai között eltelt 12 nap esetében szintén ismertette a részletes pertörténetet. E szerint a kérelmező a 2022. szeptember 23-ra kitűzött perfelvételi tárgyalást megelőzően, 2022. augusztus 31-én megváltoztatta a keresetét, amely azonban hiánypótlásra szorult, és amelynek a kérelmező 2022. szeptember 9-én tett eleget, amelyet 2022. szeptember 13-án adtak ki az alperes részére nyilatkozattételre, majd 2022. szeptember 23-án megtartották a perfelvételi tárgyalást. A Pp. 183. §-ának (1) és 185. §-ának (1) bekezdései alapján azonban a kérelmező jogosult volt arra, hogy a kereset megváltoztatásával határozza meg a jogvita kereteit még a perfelvétel során. A törvény által engedélyezett perfelvételi nyilatkozat előterjesztése ezért nem róható a kérelmező terhére.

[10] A kérelmezett helytelenül hivatkozott a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdésére a 2023. július 8. és 14., valamint 2023. augusztus 21. és november 7. napjai között eltelt összesen 86 napra is. Az ugyancsak kimerítően ismertetett pertörténetet alapul véve ugyanis nem volt megállapítható, hogy a kérelmező mulasztásával összefüggésben telt volna a pertartam azért, mert elmulasztotta a 2023. július 7-i, majd pedig az igazolási kérelme folytán 2023. szeptember 7., majd november 7. napjára kitűzött tárgyalásokat. A tárgyalásokat ugyanis érdemben megtartották, a per a viszontkereset vonatkozásában is folyt (a per alperese azt időközben meg is változtatta), tanúmeghallgatás történt és az alperest is meghallgatták, de szakértőt is kirendeltek és egyéb bizonyítás is folyt, emellett folyamatban volt a kérelmező ideiglenes intézkedés iránti kérelmeinek elbírálása is. Ez az időtartam tehát nem önmagában a kérelmező mulasztása miatt telt el.

[11] Mindezek alapján 600 nap után 240 000 Ft (600 nap x 400 forint) vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte a kérelmezettet, míg az eljárás 7200 Ft illetéke a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján maradt az állam terhén.

[12] Mindkét fél fellebbezett a végzés ellen.

[13] A kérelmező a fellebbezésében kérte hatályon kívül helyezni a végzés követelésének felemelését érdemi vizsgálat nélkül visszautasító részét és e vonatkozásban az elsőfokú bíróságot a kérelem érdemi elbírálására kérte utasítani. Költségigénye is volt. Előadta, hogy mindenekelőtt a Pp. 156. §-ának (1) bekezdése szerint kifogást terjeszt elő az eljárás szabálytalanságával szemben, mert amennyiben az elsőfokú bíróság a Pp. 215. §-ának (1) bekezdésében foglalt keresetváltoztatást (a jelen esetben a vagyoni elégtétel iránti igény felemelését) nem tartja megengedhetőnek, akkor azt a Pp. 218. §-ának (1) bekezdése szerint visszautasítja, amivel szemben a kérelmezőnek fellebbezési joga van. Az elsőfokú bíróság azonban nem hozott alakszerű végzést, hanem az érdemi végzésben határozott a kérelem visszautasításáról. A követelés felemelését azonban az ellenirat beérkezését követően

semmilyen jogszabály nem zárja ki. Erre a Pp. keresetváltoztatásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni, vagyis annyi megkötés van, hogy a változtatás azonos jogviszonyból eredjen és a szükségességét indokló körülmény, fejlemény felmerüléséhez képest 15 napon belül, egyébként pedig az alapper befejeződéséhez képest 4 hónapon belül legyen előterjesztve. Az a követelmény, hogy a jelen nemperes eljárást határidőn belül be lehessen fejezni, nem szolgálhat az igény felemelését kizáró okként, különösen ha a helyzet kifejezetten egyedi voltára tekintettel ez utóbb akár jogvesztést is maga után vonhat, ha 1 év kivárása után érvényesíti a további igényét. A Debreceni Ítéltábla pedig a Pkf.I.20.364/2023/2. számú jogerős végzésében akként foglalt állást, hogy semmi nem zárja ki a vagyoni elégtétel utólagos felemelését, amennyiben ez a felemelés (is) a 4 hónapos jogvesztő határidőn belül történik. Egyebekben a fellebbezésben minősítette a kérelmezetti bíróság ezzel összefüggő, az alapügyben kifejtett magatartását is, amelynek eredményeként az alapügy változatlanul folyamatban van.

[14] A kérelmezett a fellebbezésében kérte az elsőfokú végzés megváltoztatását és a kérelem elutasítását. Hivatkozása szerint az elsőfokú végzés sérti a Pevtv. 7. §-ának (2) és 15. §-ának (5) bekezdéseit. A 2022. március 24. és június 3. napjai közötti időszak vonatkozásában előadta, hogy a hiánypótlással telt idő a kérelmező érdekkörében értékelendő, mivel a keresetlevelet eredetileg is benyújthatta volna hiánytalanul. Ha pedig a hiánypótlás szükségtelen volt, akkor pedig azért értékelendő a kérelmezett érdekkörében, mert nem terjesztett elő kifogást az eljárás elhúzódása miatt. A 2022. szeptember 1. és 13. napjai közötti időszak pedig a kérelmező nem egyértelmű kérelme miatti hiánypótlás miatt, a kérelmező érdekkörében felmerült okból telt szükségtelenül. A kérelmező elsőfokú bíróság által hivatkozott eljárási jogai el nem vitathatóak, azonban a Pevtv. 15. §-a nem kívánja meg az elsőfokú bíróság által figyelembe vett felróhatóságot, csak a kérelmező érdekkörét. A 2023. július 8. és 14., valamint 2023. augusztus 21. és november 7. napjai közötti időszak vonatkozásában fenntartotta, hogy ez az időszak is a kérelmező érdekkörében értékelhető okból telt szükségtelenül, amelynek indokaként utalt az elleniratában előadottakra. Mindezek levonása esetén pedig az eljárási szakasz hossza nem haladja meg az észszerűnek minősülő időtartamot.

[15] A kérelmező a kérelmezett fellebbezésére tett észrevételében kérte a végzés helybenhagyását annak indokai alapján és a kérelmezett eljárási költségben való marasztalását. A keresetlevél esetleges hiányosságai kapcsán hivatkozott arra is, hogy tőle mint laikus féltől nem volt elvárható, hogy kifogást terjesszen elő az eljárás minimális elhúzódása miatt, de az alkalmatlan is lett volna az eljárás gyorsítására. A perfelvételi nyilatkozatának (vitatott) hiányossága pedig nem akasztotta meg az eljárást. Az utolsó vitás időszakban pedig szintén folyamatos volt az eljárás.

[16] A fellebbezések megalapozatlanok.

[17] Az elsőfokú bíróság az eljárás keretei között feltárta az ügy érdemi elbírálásához szükséges tényállást, és megalapozott döntést hozott a kérelmezett marasztalásáról. Az ítéltábla – a fellebbezés keretei között – egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak indokolásával, amely azonban az alábbiak szerint pontosításra szorul.

[18] Az elsőfokú bíróság bár részben más indokok mellett, de a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően találta meg nem engedhetőnek a kérelmező kérelemváltoztatását. A Debreceni Ítéltábla ugyanis már több határozatában leszögezte, hogy „a Pevtv. nem tartalmaz olyan előírást, amely az elsőfokú eljárásban korlátozná a kérelem és az ellenirat megváltoztathatóságát. Irányadó a 9. §-ának (4) bekezdése utaló szabálya alapján a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bpnp.) 1. §-ának (3) bekezdése, amely értelmében az eljárás nem különül el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra, és azokat az eljárási cselekményeket, amelyek megtételét a Pp. a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig teszi lehetővé, az elsőfokú eljárás befejezéséig lehet megtenni. Mivel pedig a Pp. a perfelvétel lezárása előtt úgy rendelkezik a 185. §-ának (1) bekezdése szerint, hogy a perfelvétel során keresetváltoztatásnak akkor van helye, ha a megváltoztatott kereset ugyanabból vagy – ténybeli és jogi alapon – összefüggő jogviszonyból ered, mint a korábbi kereset, ezért ebből az következik, hogy az azonos vagy hasonló ténybeli és jogi alap mellett a teljes elsőfokú nemperes eljárásban helye van a kérelem megváltoztatásának. Ennek korlátját az utaló szabálynak a nemperes eljárás sajátosságát felhívó rendelkezése jelöli ki. Helyesen érvelt úgy az elsőfokú végzés, hogy a Pevtv. 15. §-a (2) bekezdésének az ellenirat beérkezését követő három hónapon belüli határozathozatali kötelezettséget – kiegészítve azzal, hogy a 11. §-a (6) bekezdésének a nemperes eljárást a bírósági eljárást befejező jogerős határozat kézhezvételétől számított négy hónapos jogvesztő határidőn belüli megindításának kötelezettségét is – kiüresítené az a következtetés, amely szerint az ellenirat beérkezését követően a kérelmező az igényét az eredetileg nem érvényesített időszakokra is kiterjeszthetné. A felhívott jogszabályi rendelkezésekkel, a jogintézmény rendeltetésével, a nemperes eljárás sajátosságaival összhangban áll az értelmezés, amely szerint annak nincs akadálya, hogy az érvényesített időszakon belül a kérelmező megváltoztassa – különösen az elleniratban előadottak ismeretében – a korábban tett, az igénye érvényesítését érintő nyilatkozatait, ezen belül módosítsa az egyes időszakok levonhatóságára tett nyilatkozatát, amely következtében akár a vagyoni elégtétel kért összegét is felemelhesse. Ennek során ugyanis sem a szükségszerűen vizsgálat alá vont érvényesített időszak eljárási cselekményeinek vizsgálata folytán a bíróság intézkedési kötelezettségére meghatározott törvényes határidő sem lehetetlenül el, mint ahogy – befejezett ügyek esetében – a kérelem előterjesztésére írt jogvesztő határidő sem sérülhet” (Pkf.II.20.271/2023/2. számú végzés [33] bekezdés). Tehát „a kérelemváltozás korlátját az jelenti csupán, hogy a Bpnp. 1. § (1) bekezdésének megfelelően a Pp. szabályai csak a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel alkalmazhatóak. A Pevtv. 15. (2) bekezdése szerint a bíróság az ellenirat beérkezését követő három hónapon belül köteles határozatot hozni, míg a 11. § (6) bekezdése szerint az eljárást a bírósági eljárást befejező jogerős határozat kézhezvételétől számított négy hónapos jogvesztő határidőn belül kell megindítani; melyre tekintettel a nemperes eljárás sajátosságaival az áll összhangban, ha nincs akadálya annak, hogy az eredeti kérelemben megjelölt, érvényesített időszakon belül a kérelmező megváltoztassa a korábban tett, az igénye érvényesítését érintő nyilatkozatait, akár a vagyoni elégtétel kért összegét is felemelhesse” (Pkf.II.20.425/2023/2. számú végzés [30] bekezdés).

[19] Mindezeknek a kérelmező fellebbezésében foglaltakkal ellentétben nem mond ellent az ítéltábla hivatkozott végzése (Pkf.I.20.364/2023/2.) sem. Amellett, hogy a kérelmező abban az ügyben sem más eljárási szakaszra terjesztette ki a kérelmét, hanem a korábbiakban érvényesítetthez képest eltérő számítás alapján kérte a kérelmezett marasztalását, a jogerős végzés nem a kérelemváltoztatás jelen eljárásban is érintett megengedhetőségéről döntött, hanem arról, hogy az a jogvesztő határidő letelte miatt bírósági úton nem érvényesíthető.

[20] A kérelmező alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a kérelemváltoztatás elutasítása a jogvesztés kockázatával jár. Tény, hogy a Pevtv. 11. §-ának (4) bekezdése szerint ha a bíróság folyamatban lévő bírósági eljárással kapcsolatban a bírósági eljárás meghatározott szakasza vonatkozásában a fél számára jogerős határozatában vagyoni elégtételt ítelt meg, a fél ugyanezen folyamatban lévő bírósági eljárással kapcsolatban csak a vagyoni elégtétel tárgyában hozott érdemi határozat jogerőre emelkedésétől számított egy év elteltével terjeszthet elő ismételten vagyoni elégtétel megfizetése iránti igényt. Ez a rendelkezés azonban csak a folyamatban lévő bírósági eljárásokra vonatkozik; azaz ha az eljárás e határozat jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül befejeződik, az eljárás nem minősül folyamatban lévőnek, amely esetre a Pevtv. 11. §-ának (6) bekezdésében rögzített jogvesztő határidőn belül indíthatja meg az eljárást az itt el nem bírált igényének érvényesítésére.

[21] A kérelmező – részben – helytállóan utalt ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróságnak külön végzést kellett volna hoznia a kérelemváltoztatás elbírálásáról: a fellebbezésben foglaltaktól eltérően azonban nem annak visszautasításáról [Pp. 218. §-ának (1) bekezdése], hanem a kérelemváltoztatás feltételeinek fennállása hiányában annak elutasításáról. A Pp. 219. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis ha a fél a kereset-, illetve ellenkérelem-változtatás iránti kérelmét szabályszerűen előterjesztette, a bíróság – ha a változtatás feltételei fennállnak – a változtatást engedélyezi és a 222. §-ban foglaltak szerint jár el, ellenkező esetben a változtatás iránti kérelmet elutasítja; a határozathozatal előtt a feleket írásban vagy az érdemi tárgyaláson szóban meghallgathatja; a kérelem elutasítását a bíróság legkésőbb az ítéletében indokolja. Mindezek miatt bár az elsőfokú bíróság nem hozott külön végzést a kérelemváltoztatás elutasításáról, e döntését megindokolhatta az eljárást befejező végzésében is, amellyel szemben a kérelmező a jelen fellebbezésében kérhetett felülbírálatot, ezért az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése nem volt lényeges az ügy érdemi elbírálása szempontjából (Pp. 381. §).

[22] A kérelmezett fellebbezése kapcsán pedig az ítéltábla a következőket vette figyelembe.

[23] A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése szerint a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába nem számítható bele az az eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el. A (4) bekezdés alapján a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába nem számítható bele az a bírósági eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, amely a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül telt el, ha a kérelmező – habár arra jogszabályban biztosított lehetősége volt – nem nyújtott be kifogást az eljárás elhúzódása miatt. Az (5) bekezdés szerint pedig a bíróság – a nemperes eljárásban előterjesztett kérelem és ellenirat tartalmának korlátai között – mérlegeli, hogy a bírósági eljárásban félnek minősülő kérelmező, valamint a bírósági eljárást lefolytató bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása mennyiben járult hozzá az észszerűnek minősülő időtartam meghaladásához. A bíróság e körülmények értékelését követően határozza meg a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz figyelembe vehető időtartamát.

[24] A kérelmezett a 2022. március 24. és június 3. napjai közötti időszak levonását arra hivatkozással kérte a fellebbezésben, mert a kérelmező eredetileg is benyújthatta volna

hiánytalanul a keresetlevelet, ellenkező esetben pedig kifogást kellett volna előterjesztenie az eljárás elhúzódása miatt. Az elsőfokú bíróság azonban a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdésén alapuló mérlegelő-értékelő tevékenysége keretében az alapper konkrét peradatai alapján több okból sem találta alkalmasnak a kérelmezett védekezését: a vonatkozó eljárásjogi rendelkezések részletes értelmezése alapján a keresetlevél nem volt hiányos, kifogást pedig nem lehetett előterjeszteni. A kérelmezett azonban a fellebbezésben nem jelölte meg és fejtette ki, hogy miért tartja tévesnek az elsőfokú bíróság mindezekén alapuló azon döntését. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett érveit cáfoló konkrét hivatkozás hiányában pusztán az a formális hivatkozása azonban, hogy a keresetlevél hiányos volt, a kérelmező pedig nem terjesztett elő kifogást, alkalmatlan az elsőfokú bíróság döntésének felülbírálatára. A Pp. 370. §-a (1) bekezdésének 2. mondata értelmében ugyanis a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre korlátainak minősülnek a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak; ezért az ítéltábla fellebbezés hiányában nem bírálhatta felül az elsőfokú végzés nem támadott indokait, amelyek pedig önmagukban is kizárták a kérelmezett védekezését.

[25] A 2022. szeptember 1. és 13. napjai közötti időszak kapcsán ugyanakkor a kérelmezett helytállóan hivatkozott arra, hogy a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján nem annak van jelentősége, hogy a kérelmezőnek felróható okból telt-e a pertartam, hanem hogy az a kérelmező érdekkörében merült-e fel és elhárítható ok miatt. Annak ugyanakkor nem lett volna akadálya, hogy a kérelmező eredetileg is az eljárásjogi rendelkezéseknek megfelelően terjessze elő az érintett perfelvételi nyilatkozatát. A kérelmezett fellebbezésében nem támadott tényállás szerint azonban mindezek nem akadályozták az eredetileg is 2022. szeptember 23-ra kitűzött perfelvételi tárgyalás megtartását, azaz a perfelvételi nyilatkozat hiányossága miatt az eljárás előrehaladása nem sérült.

[26] A kérelmezett a 2023. július 8. és 14., valamint 2023. augusztus 21. és november 7. napjai közötti időszakok vonatkozásában pedig az ellenirátában előadottakat tartotta fent a fellebbezés részeként. A másodfokú eljárás azonban nem az elsőfokú eljárás megismétlése, mivel az ítéltáblának a fellebbezést kell elbírálnia (nem pedig pl. az elleniratot). Ezért a már az 1952. évi Pp. rendelkezései alapján is kialakult (pl. BH2016. 173.), de a Pp. hatálya alatt is következetes bírói gyakorlat szerint (pl. Kúria Pfv.VI.24.583/2022/6. számú határozat) a fellebbező félnek a fellebbezésben kell feltüntetnie – egyebek mellett – a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének b) és d) pontjai körében, hogy a másodfokú bíróság milyen okból változtassa meg az elsőfokú határozat kifogásolt rendelkezését, illetőleg melyek azok az anyagi és/vagy eljárás jogszabálysértések, amelyekre a fellebbezést alapítja. A Pp. már hivatkozott 370. §-a (1) bekezdésének 2. mondata értelmében ugyanis a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre korlátainak minősülnek a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ezért a fellebbező félnek az a fellebbezésben tett előadása, hogy fenntartja az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait, nem pótolja annak az anyagi vagy eljárás szabálysértésnek a megjelölését, amelyre a fellebbezést alapítja (pl. BDT2021. 4397.). Mindezek miatt a kérelmezett fellebbezésben hivatkozott ellenirata nem része a fellebbezésnek, ezért az arra történő hivatkozás alkalmatlan volt a végzés megváltoztatására.

[27] Az ítéltábla mindezek alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján.

[28] A fellebbezések egyike sem vezetett eredményre, ezért a felek kizárólag az ellenfél fellebbezése vonatkozásában minősültek pernyertesnek. Közülük pernyertesként azonban csak a kérelmező terjesztett elő eljárási költség iránti kérelmet, amelyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (3) bekezdésére és arra alapított, hogy a pertárgy értéke nem állapítható meg. A kérelmezett fellebbezésének pertárgyértéke azonban megállapítható volt, mivel a 240 000 Ft összegű marasztalásának mellőzését kérte, ezért az eljárási költség számítására a R. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, valamint (4), (5) és 4/A. §-ának (1) bekezdései lettek volna irányadóak. A kérelmező így nem a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése szerinti módon, azaz a költség összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással számította fel az eljárási költségét, ezért az ítéltábla a Pp. 82. §-ának (3) bekezdése alapján mellőzte a kérelmezett eljárási költség viselésére történő kötelezését.

[29] Az állam a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján viseli a költségmentes kérelmező és az illetékmentes kérelmezett fellebbezéseinek illetékét.

Debrecen, 2024. június 20.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró